

Ο Κανόνας και η προσευχή στη ζωή του μοναχού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

[Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης](#)

Ας προχωρήσωμε σε ένα άλλο στοιχείο, που έχει σχέσι με την εγρήγορσι και την χαρά και είναι ο κανόνας. Αυτό είναι το καθημερινό φαγοπότι του ανθρωπου, στην γλώσσα δε των ασκητικών Πατέρων αποκαλείται «λειτουργία». Όταν οι ασκητικοί Πατέρες ομιλούν περί λειτουργίας, δεν εννοούν την θεία λειτουργία. Αυτήν σπανίως την είχαν. Θεία μετάληψι μπορεί να είχαν συχνότερα, αλλά λειτουργίες είχαν αραιά, και μάλιστα οι ασκηταί. Την καθημερινή τους όμως λειτουργία, δηλαδή τον κανόνα τους δεν τον παρέλειπαν ποτέ, διότι ο κανόνας είναι η ώρα της ιδιαίτερης πάλης με τον Θεόν. Τότε μπορεί κανείς να κερδίζη τον Θεόν ή να τον χάνη. Ο κανόνας είναι ο τρόπος και το ποσόν και το ποιόν της αγρυπνίας του κάθε μοναχού. Προφανώς, δεν εννοούμε τις κοινές αγρυπνίες στον ναό. Εκείνες είναι κάτι άλλο, μία κοινή παράστασις ενώπιον του Θεού. Ο κανόνας είναι η αγρυπνία που κάνομε κάθε ημέρα στο κελλί μας, είναι το μεδούλι της υπάρξεώς μας, το λεπτότερο και το σοβαρώτερο μέρος της μοναστικής ζωής· δείχνει εάν

έχωμε Θεόν ή δεν έχωμε, αν έχωμε διάθεσι να τον αποκτήσωμε ή όχι. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)